

Tillid. — Helt at undgaa Strejke eller Lockout ved den Lovgivning, her er taget Sigte paa, er jo umuligt. De 2 Parter kunne have saadanne Interesser, at ingen Lovgivningsmagt kan hindre en Arbejdsstandsning. Det kan gælde for Arbejderne om ved et Fremstød at erholde gunstigere Livsbetingelser, og hvis de mene, at Tidspunktet er inde dertil, kan en Strejke ikke forhindres. Vi kunne ikke tvinge en Mand til at arbejde. Vi kunne ikke forhindre Arbejderne i i større eller mindre Antal at lade være at arbejde. Og lige saavel kan der være Tidspunkter, hvor Arbejdsgiverne sige: Vi kunne ikke fortsætte under den Form; vi maa holde op. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at saaledes som Forholdene ere for Øjeblikket, gælder det mere om at skaffe Arbejde end om at forhindre, at der bliver taget Arbejde, thi Forholdet er jo faktisk det, at vi ere inde i en Periode, hvor det er aldeles givet for begge Parter, at der maa gøres noget netop for at skaffe gunstigere Betingelser paa det af ham omtalte Omraade.

Jørgen Berthelsen: Forslag til Lov om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder er jo i høj Grad beslægtet med det forrige Lovforslag, og det er nu omtalt saa indgaaende af de foregaaende Talere, at der neppe vil være nogen Grund til at komme ind paa en nærmere Omtale af hele denne store og for Samfundet saa vigtige Sag. Det er oplyst her, at Enighed om dette Lovforslag blev der ikke opnaaet i Fællesudvalget, men derimod er det lykkelige — siger jeg for mit Vedkommende, og jeg tror, vi alle ere enige derom — sket, at Folketinget og Indenrigsministeren ere blevne fuldstændig enige om Affattelsen ogsaa af dette Lovforslag. Min Erfaring baade som Arbejder og som Arbejdsgiver med Hensyn til de her omhandlede Forhold gaar ud paa, at baade den danske Arbejder og den danske Arbejdsgiver langt foretrække at tale og handle sig til Rette for at kriges, naar der kun er Mulighed derfor. Jeg ser derfor med stor Glæde og Tilfredshed paa de her foreliggende Forslag og vil paa mine Meningsfællers og egne Vegne meget varmt anbefale dem til hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (P. Munch): Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, som disse 2 Lovforslag have fundet, jeg kan gerne sige fra alle Sider i dette høje Ting.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds

(Bramsen) har fremført en Række Indvendinger mod det ene og det andet Punkt i Lovforslaget om den faste Voldgiftsret. Jeg tror at kunne sige, at hvis Ministeriet havde staaet ganske frit med Hensyn til Forelæggelsen af Lovforslaget, vilde der være et og andet i den Form, hvori det er forelagt, man vilde have ændret; men det forelaa for os som et Resultat af lange Overvejelser, hvor man var bleven enig, og vi fandt det klogest ikke at rokke ved hele det, som der var skabt Enighed om, og lod derfor være at foretage forskellige Ændringer, som der maaske hist og her kunde have været Grund til at gøre. Flere af de Punkter, det ærede Medlem omtalte, forekomme mig at være saadanne, at der i og for sig godt kunde have været Grund til at foretage Ændringer deri. Der var Bestemmelser, han nævnedes, som syntes ham overflødige, hvor ogsaa jeg synes, at vedkommende Bestemmelser ikke ere fornødne — noget andet er, at jeg for Resten synes, de ere uskadelige, i alt Fald i flere af disse Tilfælde. Jeg tror ikke, det gør meget, enten de staa der eller ikke, saaledes som det her er forment.

Med Hensyn til Bestemmelsen om, at den Fremgangsmaade skal benyttes, som er vedtagen i Loven om Rettens Pleje for Retsplejens Vedkommende i Fremtiden, vil jeg gerne sige, at det forekommer mig ikke, at der knytter sig nogen egentlig Betænkelighed ved at anvende denne Fremgangsmaade i de Sager, som føres for den her paatænkte Domstol. Selv om det Retsplejeforslag, der en Gang er vedtaget, ikke skulde komme til at træde ud i Livet i den Skikkelse, hvori det er vedtaget, selv om det i Mellemtiden skulde blive forandret, saa vilde jo dog en Række af de Regler, som ere optagne deri, alligevel til syvende og sidst blive det, som bliver gennemført, og jeg kan ikke se, at der skulde være Vanskelighed eller Fare ved paa dette givne Punkt at optage disse Regler. I alt Fald vilde det volde saa stort Besvær med Hensyn til Domstolens Ordning at forandre dette Punkt, at jeg alvorlig vil advare imod, at man prøver paa at foretage Ændringer paa dette Punkt, men det ønskede det ærede Medlem jo heller slet ikke skulde ske.

Med Hensyn til Appellmuligheden nævnedes det ærede Medlem, at han ikke havde fundet nogen Udtalelse derom i Betænkningen, og dette er for saa vidt meget forstaaeligt, som den Bemærkning, der staar om det, er anbragt paa et lidt tilfældigt Sted, nemlig i Tilknytning til de